

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Sø- og Handelsretten den 31. oktober 1997 i sagen Upjohn SA, Danmark mod Paranova A/S

(Sag C-379/97)

(97/C 387/19)

Ved kendelse afsagt den 31. oktober 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. november 1997, har Sø- og Handelsretten i sagen Upjohn SA, Danmark mod Paranova A/S forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er artikel 7 i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ⁽¹⁾ og/eller EF-traktatens artikel 30 og 36 til hinder for, at en varemærkeindehaver påberåber sig sin ret i henhold til national varemærkeret som grundlag for en indsigelse mod, at en tredjemand indkøber et lægemiddel i en medlemsstat, ompakker dette til egne pakninger, hvorpå han anbringer et varemærkeindehaveren tilhørende varemærke X, og bringer dette på markedet i en anden medlemsstat, når det pågældende lægemiddel af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke er bragt på markedet i indkøbsmedlemsstaten under varemærket Y, og når et identisk lægemiddel af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke markedsføres i den nævnte anden medlemsstat under varemærket X?
- 2) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, om varemærkeindehaverens anvendelse af forskellige varemærker i importørens indkøbsland henholdsvis importørens afsætningsland skyldes subjektive omstændigheder hos varemærkeindehaveren? I bekræftende fald ønskes oplyst, om importøren skal føre bevis for, at anvendelsen af forskellige varemærker har eller har haft til formål at foretage en kunstig opdeling af markederne, jf. herved Domstolens dom af 10. oktober 1978 (Centrafarm BV mod American Home Products, sag 3/78) ⁽²⁾.
- 3) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, om varemærkeindehaverens anvendelse af forskellige varemærker i importørens indkøbsland henholdsvis importørens afsætningsland skyldes objektive omstændigheder som varemærkeindehaveren ikke har indflydelse på, herunder særligt krav fra nationale sundhedsmyndigheder eller tredjemands varemærkeret-tigheder?

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11. 2. 1989, s. 1.

⁽²⁾ Sml. 1978, s. 1823.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 4. november 1997 af præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Haag, i sagen Emesa Sugar (Free Zone) NV mod Kongeriget Nederlandene, den nederlandske stat, De Nederlandske Antiller og Aruba

(Sag C-380/97)

(97/C 387/20)

Ved dom afsagt den 4. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. november 1997, har præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Haag, i sagen Emesa Sugar (Free Zone) NV mod Kongeriget Nederlandene, den nederlandske stat, De Nederlandske Antiller og Aruba forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er det foreneligt med EF-traktaten, navnlig dennes fjerde del, at bestemmelser som de i traktatens artikel 136, stk. 2, omhandlede indeholder kvantitative indførselsrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning?
- 2) Gør det nogen forskel for besvarelsen af dette spørgsmål
 - a) om disse restriktioner henholdsvis foranstaltninger har form af toldkontingenter eller begrænsinger i oprindelsesbestemmelserne eller et sammenfald af begge
 - b) om de pågældende bestemmelser eventuelt indeholder beskyttelsesforanstaltninger?
- 3) Følger det af EF-traktaten, navnlig dennes fjerde del, at de inden for rammerne af artikel 136, stk. 2, opnåede resultater — forstået som foranstaltninger, der er gunstige for OLT — derefter ikke længere kan ændres til ugunst for OLT eller ophæves? Såfremt dette faktisk ikke længere er muligt, kan private da påberåbe sig dette under en sag for de nationale domstole?
- 4) Hvorvidt skal OLT-afgørelsen af 1991 (Rådets afgørelse 91/482/EØF, EFT L 263 af 19. 9. 1991, s. 1, med berigtigelse i EFT L 15 af 23. 1. 1993, s. 33) anses for at gælde uændret i den i artikel 240, stk. 1, i denne afgørelse nævnte periode på ti år i betragtning af, at Rådet ikke har foretaget nogen ændring i denne afgørelse før udløbet af den første (periode på) fem år som omhandlet i denne afgørelses artikel 240, stk. 3?

- 5) Er en national ret (i en sag om foreløbige retsmidler) kompetent til under omstændigheder som dem, der er beskrevet i dommen Zuckerfabrik Süderditmarschen m.fl. (sag C-143/88 og C-92/89) og senere domme, foreløbig at forbyde en medlemsstat at deltage (aktivt eller passivt) i beslutningstagningen i Rådet inden for rammerne af den nævnte artikel 136, stk. 2?
- 6) Hvis det antages, at det ikke tilkommer den nationale ret, men Domstolen at tage stilling til de i spørgsmål 5 nævnte omstændigheder, er de i dommen af 17. oktober 1997 på side 7, første nye afsnit (»på grundlag af disse omstændigheder«) til og med side 8, andet nye afsnit (som slutter med »for meget i strid med Fællesskabets interesse«) opsummerede omstændigheder — også set i lyset af, hvad der yderligere bemærkes i denne dom og i dommen af 6. oktober 1997 — af en sådan art, at et forbud som det i spørgsmål 5 nævnte er berettiget?
- 7) Er EF-traktatens artikel 5 — og nærmere bestemt det deri fastslåede princip om fællesskabsloyalitet mod andre medlemsstater — til hinder for et sådant retligt forbud, hvad angår denne medlemsstats nærmere beslutningstagning i de nævnte rammer, såfremt
- a) denne medlemsstat på trods af, at den har kendskab til den sag om foreløbige retsmidler, der verserer på samme tid vedrørende dennes stemmeafgivelse i Rådet for Den Europæiske Union, alligevel har stemt for det pågældende rådsforslag, og
- b) den (første) sag om foreløbige retsmidler har ført til et sådant forbud nogle timer efter, at denne medlemsstat har stemt for dette forslag?

- 8) Gør det nogen forskel for besvarelsen af spørgsmål 7, om den foreslåede afgørelse indholdsmæssigt set er i strid med højere retsregler i fællesskabsretten?

—————

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 3. november 1997 af Tribunal de première instance de Nivelles (Niende Afdeling) i sagen Belgocodex SA mod État belge

(Sag C-381/97)

(97/C 387/21)

Ved dom afsagt den 3. november 1997, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. november 1997, har Tribunal de première instance de Nivelles (Niende Afdeling) i sagen Belgocodex SA mod État belge forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 2 i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾, som fastslår princippet om det fælles merværdiafgiftssystem, til hinder for, at en medlemsstat — konkret Belgien — som har udnyttet den valgmulighed, der omhandles i artikel 13, punkt C, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽²⁾, og således indrømmet afgiftspligtige personer ret til at vælge at erlægge afgift i forbindelse med visse former for udlejning af fast ejendom, ophæver den nævnte ret ved en efterfølgende lov og derved genindfører fritagelsen i fuldt omfang?

⁽¹⁾ EFT 1967, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.